

I

Paarse heuvels en nomaden

- 9 Jungle
- 10 De wereld
- 11 Soms zoek ik een kist
- 12 Het kleine giraffepaard
- 13 Mijn leven is opgegeten door een baan
- 14 Er piept iets in de bosjes
- 15 Zwarte lippen
- 16 Ik wil een kind

II

Feestelijke vlaggetjes voor mijn tijdbalk, mijn wereldbol

- 19 Toen de wereld nog plantaardig was
- 20 Vogelbekdier
- 21 We communiceren in slecht uitgewerkte reflexen
- 22 Een behouden avond
- 23 Lege fotolijsten
- 24 Baby op het strand
- 25 Station
- 26 Het is belangrijk om in een saaie omgeving te leven
- 27 Victoriaanse schapen
- 28 Etalage

III

Een blaf achter de huizen

- 31 Route
- 32 Wij begrepen alles
- 33 Een blaf achter de huizen
- 34 Het donker bestaat niet
- 36 Voetstappen
- 37 Nooit verdwijnen
- 38 Wat zullen wij meer zijn dan dit wit gespannen vel
- 39 Familievogels
- 40 Wereldreis
- 41 Port de Cassis

Je zat op de grond voor de gordijnen en vroeg om een servetje

- 45 Oefening in eendes
- 47 Nergens wonen
- 48 Niks persoonlijks
- 49 IJstijd
- 50 Hoe je slaapt
- 51 Met een stokje in de ogen prikken
- 52 De man die tegen ziektes is
- 53 Zodra ik van mijn varkenskleur bevrijd ben
- 54 Groen
- 55 Vluchtplek
- 56 Er zijn lichten die niet doven

Jungle

Achter een plant zit een beest
dat schichtig is, het schudt de kop.
We zijn nu in de jungle van ons leven.

Er is een vrouw die dansen moet.
De armen zoeken omwegen omhoog,
het lukt de kijker niet dit te begrijpen.

Verbeeld je in een rol die past bij de omgeving.
Simpel, blootsvoets.

Het roffelhart dat nadert klinkt versleten.

De wereld

het liefst zou ik vanachter alle deuren
mensen schrapen, lossnijden van bed en bank
kantoorpanden leegkruimelen boven de stoep

zodat er op elke meter van dit land
een mens leeft, dag en nacht
met zaklamp, knikkers, voerbak
en geduld

kijken wat er gebeurt
kijken of de wereld nog bestaat

Soms zoek ik een kist

In dromen spring ik over tafels
om maffia te ontwijken.
Vlucht ik uit een toren
waar een uil wordt geslacht.

Soms zoek ik een kist met katoen
onder het plein van een Poolse stad.

In dromen ben je
6x lichter
of 6x zwaarder.
Bezoek je zolders
en kelders.

Want er kringelt iets weg van de aarde.
Een wenteltrap naar sterren,
een wenteltrap in zee.

Het kleine giraffepaard

kleine giraffepaarden zweven nieuwsgierig door de stad
met vleugels als bladeren en goedmoedige snoeten
er zijn gevlekte exemplaren bij en albino's

praten kunnen ze, over verkeersborden en over de regen
soms slingeren ze een aanmoediging in elkaars gezicht
en kijken daarbij heel oprecht

als je aandachtig zou luisteren naar een exemplaar
zou het je laten schrikken met zijn verhalen
je zou het in een handdoek willen wikkelen
de vleugels stevig dichtgebonden

Mijn leven is opgegeten door een baas

Als ik maandagavond thuiskom in mijn leven dat eigenlijk al is opgegeten staat er een klein mannetje in de hoek van de kamer te huilen.

Ik vraag waarom hij huilt maar hij zwijgt en weigert te vertrekken.
Als ik op zijn voetjes trap begint hij opnieuw te huilen.

Wegens het onbekende dreigniveau van de situatie besluit ik naar bed te gaan.
Ik denk aan mijn baas en hoe trots ze zal zijn dat ik vroeg ben gaan slapen.

Maar het mannetje bevindt zich nog steeds in de kamer en rent nu krijsend rondjes door mijn leven, dat voor een klein akelig mannetje

nog net groot genoeg is om doorheen te stampen. Ik trap het mannetje dood en begraaf hem met het laatste restje van mijn leven in zijn armen.

Er piept iets in de bosjes

Er piept iets in de bosjes dat ik redden wil
en ik vraag me af of ik kraaien moet geloven
als ze rampen nabootsen boven mijn hoofd.

Ik zit hier schichtig te wezen in een wereld
die zijn schepnetje naar me uitsteekt
en ik weet niet hoeveel meter vrije val
er tussen de huizen voor het oprapen ligt.

Erachter hoor ik soms nog wel een echo,
als lokroep voor een ruimer leven.

Korte ademtochten leg ik af:
naar buiten, naar binnen.

Zwarte lippen

Met zwarte lippen van de wijn
kom ik 's nachts op je af en elk jaar
worden de mannen ouder en banger.

Ik draag een jurk van stug katoen
en kleeft me ongevraagd voor je uit.
Daar zing ik bij als een kraai die gaat sterven.
Je moet het mooi vinden want het is voor jou.

Doe met mij een dans op een onbewerkte houten vloer,
teken beesten op de muur voor nieuwe regen.

Ik wil een kind

ik wil een kind dat slaapt
tussen muizen, alleen iets lust
wat groeit aan bomen of in het zand

een kind dat tegenstribbelt in de badkamer
en tandenpoetst met afwasborstels

ik wil een kind dat niet kan praten
de was van de lijn trekt
zich verstopt in het keukenkastje
als de kinderbescherming aanbelt

een kind dat weet hoe de verhoudingen liggen

in het donker danst ze rond mijn bed
met grote, lege ogen
ik laat haar alleen in de nacht
met een strofe over dappere gordeldieren
paarse heuvels en nomaden
en ze lacht